

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Vladimir Timofti,
Judecători – Anatolie Țurcan și Elena Cobzac,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Hîncești sediul Central din 24 mai 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2018, în cauza penală în privința lui

Petreanu Andrei xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.12.2016 - 24.05.2018;

Instanță de apel: 14.06.2018 - 03.10.2018;

Instanță de recurs: 14.12.2018 - 13.03.2019.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești sediul Central din 24 mai 2018, Petreanu Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.175 Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis;

- art.164 alin.(2) lit. c) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.79 Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art.84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, iar potrivit art.90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru perioada de probațiune de 5 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul lui Petreanu Andrei în beneficiul lui xxxxx suma de 7 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Petreanu Andrei în perioada lunilor august-octombrie 2015, data și ora exactă nu au fost stabilite de organul de urmărire penală, aflându-se în xxxxx, urmărind scopul satisfacerii poftei sexual prin acțiuni perverse cu o persoană despre care cunoștea cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, acționând cu intenție directă, a ademenit-o sub diferite pretext în gospodăria sa pe minora xxxxx, anul nașterii

xxxxx, a inițiat cu aceasta discuții cu caracter obscene și cinic, i-a dezgolit corpul, a atins-o cu mâinile în zonele intime ale corpului, creându-i o atmosferă umiltoare și degradantă. Astfel, la sfârșitul lunii august 2015, data exactă de către organul de urmărire penală nu a fost stabilit, Petreanu Andrei acționând intenționat în scopul satisfacerii poftelor sexuale a invitat-o pe minora xxxxx la el în locuință, situată în xxxxx unde sub pretextul exersării și executării unor exerciții fizice, a dezgolit-o de haine, a atins-o cu mâinile pe picioare și abdomen, iar peste câteva ore, pe parcursul aceleiași zile, ducându-se la domiciliul victimei, situate în vecinătatea gospodăriei sale din xxxxx, acționând intenționat în scopul satisfacerii poftelor sexuale, spunându-i că o simpatizează și îl atrage fizic, s-a dezbrăcat, iar ulterior a dezbrăcat-o de haine pe victima minoră și cu organul său genital s-a atins de spatele și fesele victimei minore.

Tot el, continuându-și acțiunile criminale, în perioada lunilor august-septembrie 2015, data și ora exactă nu au fost stabilite de organul de urmărire penală, în xxxxx, acționând intenționat în scopul satisfacerii poftelor sexuale, a ademenit-o într-un sarai din gospodăria sa, pe minora xxxxx, anul nașterii xxxxx, despre care cunoștea cu certitudine că nu a atins vârsta de 16 ani, unde a încercat să o dezbrace de haine, a atins-o cu mâinile pe suprafața corpului, după ce minora i-a aplicat o lovitură manifestându-și dezacordul față de aceste acțiuni.

Tot el, la 09 octombrie 2015, aproximativ la ora 18:00, în xxxxx, a pătruns în gospodăria familiei xxxxx, unde a îmbrățișat-o pe xxxxx, anul nașterii xxxxx, despre care cunoștea că nu a împlinit vârsta de 16 ani, după care a sărutat-o pe buze, apoi atentând la libertatea ei fizică, cu forța a luat-o în brațe și s-a deplasat împreună cu aceasta în saraiul din gospodăria proprie, situată în vecinătate, în xxxxx, unde acționând intenționat în scopul satisfacerii poftelor sexuale, aplicând forța fizică față de victimă a încercat să o dezbrace de haine, i-a ridicat maioul, dar și-a încetat acțiunile, fiind surprins de fiul său xxxxx.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Petreanu Andrei să-i fie stabilită pedeapsa:

- în baza art.164 alin. (2) lit. c) Cod penal, 7 ani închisoare;
- în baza art.175 Cod penal, 6 ani închisoare.

Potrivit art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitiv 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cererii de apel procurorul a indicat că, pedeapsa aplicată inculpatului este prea ușoară în raport cu pericolul social sporit al infracțiunii săvârșite, rezultând că la capitolul individualizării pedepsei instanța nu a ținut cont de scopul pedepsei care primordial trebuie să restabilească echitatea socială și să prevină săvârșirea de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia, va duce la încurajarea pe viitor a săvârșirii de infracțiuni similare de către inculpat dar și de alte persoane.

A indicat procurorul că, în instanța de judecată inculpatul Petreanu Andrei vina în comiterea infracțiunilor incriminate nu a recunoscut și astfel nu a

manifestat o căință sinceră, respectiv nu a conștientizat caracterul ilegal al acțiunilor sale, nefiind posibil a soluționa chestiunile cu privire la individualizarea și stabilirea pedepsei sub limita minimă prevăzută de legiuitor în cazul aplicării unei sancțiuni în baza art.164 alin.(2) lit. c) Cod penal cu aplicarea prevederilor art.79 Cod penal.

A făcut referire apelantul la faptul că, conform art.16 alin.(4) Cod penal, infracțiunile imputate lui Petreanu Andrei se plasează în categoria infracțiunilor grave, mai mult, infracțiunile comise de făptuitor au fost orientate spre o persoană minoră, acțiuni care în sine reprezintă un fapt infracțional agravant. Astfel la individualizarea pedepsei, de către prima instanță neîntemeiat au fost aplicate prevederile art.90 Cod penal, odată ce, conform dispoziției normei penale enunțate instanța este obligată să indice motivele condamnării cu suspendarea condiționată însă instanța în acest caz s-a limitat doar la aprecierea drept suficientă a stabilirii unei pedepse cu suspendarea condiționată că inculpatul ar putea să se reeduce fără a fi supus unei pedepse reale privative de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2018, a fost admis apelul, casată parțial sentința, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Petreanu Andrei i-a fost stabilită pedeapsa:

- în baza art.175 Cod penal, 3 ani închisoare;
- în baza art.164 alin.(2) lit. c) Cod penal, 6 ani închisoare.

Potrivit art.84 alin.(1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 6 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere al utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, încadrând just acțiunile inculpatului Petreanu Andrei în baza dispozițiilor art.art.164 alin.(2) lit. c), 175 Cod penal.

4.2. La capitolul individualizării pedepsei penale, instanța de apel a indicat că, pedeapsa aplicată de prima instanță pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.164 alin.(2) lit. c), 175 Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.art.84, 79, 90 Cod penal, nu este echitabilă, or, în instanța de judecată inculpatul Petreanu Andrei vina nu a recunoscut și astfel nu a manifestat o căință sinceră, iar respectiv nu a conștientizat caracterul ilegal al acțiunilor sale criminale.

Petreanu Andrei a negat faptul acțiunilor ilegale care i-au fost incriminate nefiind în acest sens posibil a soluționa chestiunile cu privire la individualizarea și stabilirea pedepsei penale acestuia sub limita minimă prevăzută de legiuitor în cazul aplicării unei sancțiuni în baza art.164 alin.(2) lit. c) Cod penal cu aplicarea prevederilor art.79 Cod penal după toate criteriile prevăzute de legiuitor care impune examinarea mult aspectuală a tuturor circumstanțelor cauzei odată cu individualizarea și stabilirea pedepsei penale în cazul aplicării unei pedepse persoanelor recunoscute drept vinovate.

Conform art.16 alin.(4) Cod penal, infracțiunile imputate lui Petreanu

Andrei se plasează în categoria infracțiunilor grave fiind prevăzută de legiuitor posibilitatea aplicării unei pedepse privative de libertate în privința persoanei vinovate, cu atât mai mult că infracțiunile comise de făptuitor au fost orientate spre o persoană minoră care în sine reprezintă un fapt infracțional agravant.

Astfel, instanța de apel a reținut că, la individualizarea pedepsei, de către prima instanță neîntemeiat au fost aplicate prevederile art.90 Cod penal, deoarece acesta în motivarea condamnării cu suspendarea condiționată a invocat doar faptul că, inculpatul ar putea să se reeduce fără a fi supus unei pedepse reale privative de libertate.

Deci, prima instanță a neglijat faptul că o asemenea concluzie contravine cu poziția inculpatului, care a fost una intactă pe tot parcursul procesului penal, potrivit căreia acesta nu a recunoscut vina și nici nu a manifestat o căință sinceră, nu a contribuit la aflarea adevărului, circumstanțe care ar putea vorbi despre faptul existenței la inculpat a unor sentimente de retrăiri și autocritică pentru faptele incriminate fiind astfel constatat că aplicarea art.90 Cod penal, nu va asigura cauzarea de lipsuri astfel precum reglementează legislația penală că ar urma să aibă loc în cazul unei persoane recunoscute vinovate căreia îi este aplicată o pedeapsă.

Aplicarea de către prima instanță a unei pedepsei cu suspendarea condiționată a executării acesteia, creează în conștiința inculpatului o lipsă de respect în continuare pentru valorile sociale periclitare, mai mult, în acest caz nu va fi atins scopul pedepsei penale de reeducare și corijare a persoanei condamnate reieșind din blândețea pedepsei penale aplicate care nu presupune cauzarea de anumite lipsuri fie restricții pe care urmează să le creeze o pedeapsă penală corespunzătoare unor persoane vinovate de comiterea unei infracțiuni indiferent de categoria acesteia, ținându-se cont de circumstanțele cauzei, consecințele infracțiunii, poziția inculpatului referitor la acțiunile sale, poziția părții vătămate și a societății civile per ansamblu etc.

În acest context, luând în considerație că, inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea unui concurs de infracțiuni grave, în opinia instanței de apel, în cazul dat, era necesară stabilirea unei pedepse cu executarea reală reieșind din gravitatea infracțiunilor, poziția părții vătămate, vârsta acesteia și existența pretențiilor materiale care nu au fost recunoscute de către inculpat.

Respectiv prima instanță era obligată să rețină că inculpatul nu a conștientizat caracterul criminal al acțiunilor sale și nici nu a recunoscut vina, lipsa căinței sincere, nerecuperarea prejudiciului cauzat părții vătămate ca urmare a infracțiunilor săvârșite, consecințele survenite pentru dezvoltarea victimei ca urmare a violenței psihice și a comportamentului făptuitorului în raport cu aceasta, care este unul degradant, lipsa circumstanțelor atenuante, toate acestea fiind circumstanțe care denotă incorectitudinea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, mai mult, prin suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii a fost încălcat dreptul părții vătămate la o satisfacție echitabilă.

Astfel, instanța de apel verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Petreanu Andrei, a constatat că, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, fără a ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui

vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, or, potrivit art.16 alin.(2) Cod penal, infracțiunile săvârșite de inculpat se califică ca fiind o infracțiune grave, potrivit art.art.76, 77 Cod penal, nu au fost reținute circumstanțele atenuante sau agravante.

5. Inculpatul Petreanu Andrei, în temeiul pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar hotărârile pronunțate, solicitând casarea acestora, cu rejudecarea cauzei.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, instanțele de fond nu au dat apreciere juridică corectă probelor administrate, calificând acțiunile inculpatului Petreanu Andrei în baza art.art.175, 164 alin.(2) lit. c) Cod penal.

Petreanu Andrei nu a recunoscut vina nici la urmărirea penală și nici în instanțele de judecată, declarațiile martorilor apărării au confirmat poziția de nevinovăție a lui Petreanu Andrei, însă acestea nu au fost apreciate de instanță la justa lor valoare. Conform materialelor din dosar, Petreanu Andrei este o persoană onestă și se bucură de stima locuitorilor din sat, este un om muncitor și nu a fost tras la răspundere anterior. Fiindu-i plecată soția la muncă în Italia, inculpatul locuiește împreună cu fiul (major) într-o casă. Fiul a declarat că se teme să nu aibă probleme de acest gen cu xxxxx, din motiv, că însăși minora venea nepoftită în casă și avea un comportament provocator și el era nevoit de mai multe ori să o alunge. Tot martorul îl certa și pe tatăl său Petreanu Andrei pentru faptul că permitea copiilor familiei xxxxx să între în gospodărie. Nu poate să creadă că tatăl său a săvârșit acțiunile indicate în rechizitoriu, mai ales că pe ultimul episod și el era prezent în gospodărie și a văzut copii xxxxx care nu erau stresați, dar se râdeau fiind pe acoperișul de ardezie a șopronului. Atât el, cât și Petreanu Andrei consideră că familia xxxxx au avut un scop meschin și l-au acuzat pe nedrept la Petreanu Andrei. Cu toate că familiei Petreanu i s-e sugera insistent să se împace cu familia xxxxx până a fi pornită urmărirea penală, Petreanu Andrei nu a vrut să facă acest pas, din motiv că nu se socotea vinovat și nici nu-și putea imagina că va fi condamnat.

Instanța de apel a examinat superficial cazul, or, dacă în prima instanță cercetarea judecătorească a durat aproximativ un an, la Curtea de apel cazul s-a examinat în jumate de oră. Astfel, instanța de apel, fără a motiva care este necesitatea aplicării unei pedepse reale pe termen de 6 ani 6 luni, a decis izolarea condamnatului Petreanu Andrei, deși vinovăția acestuia nu a fost confirmată, partea vătămată în ședință nu s-a expus la aprecierea pretențiilor materiale sau morale, au fost de acord cu pedeapsa stabilită de către prima instanță.

6. Asupra recursului declarat, a prezentat referință procurorul, care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece soluția instanței de apel este corectă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva

hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul invocă temeiul pentru recurs stipulat la pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul constată că acest temei nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecării.

În primul rând, cu referire la argumentele recurentului privind nevinovăția sa, Colegiul penal ține să menționeze că, prin decizia instanței de apel, a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, însă în partea stabilirii vinovăției sentința a fost menținută.

Astfel, se reține că, inculpatul nu a contestat cu apel sentința, din care motiv rezultă că acesta nu a folosit calea de atac apelul, or conform prevederilor art.420 alin.(4) Cod de procedură penală, nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele indicate la art.401 Cod de procedură penală, nu au folosit calea de atac apelul, ori au retras apelul, dacă legea prevede această cale de atac.

Din prevederile expuse, rezultă că exercitarea recursului este condiționată de utilizarea prealabilă a apelului, în cazul în care legea prevede această cale ordinară de atac.

Totodată, Colegiul penal menționează că, reieșind din prevederile art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în cererea de recurs nu pot fi invocate anumite temeiuri pentru a fi examinate de către instanța de recurs, dacă acestea nu au fost examinate în instanța de apel.

Prin urmare, recursul declarat de către inculpat, în această parte, urmează a fi declarat inadmisibil, din motiv că nu a fost folosită calea de atac apelul.

În al doilea rând, Colegiul penal reține că pedeapsa aplicată de instanța de apel corespunde prevederilor art.61, 75 Cod penal, fiind echitabilă și care va duce la realizarea scopurilor pedepsei penale.

Tot în acest context, instanța de recurs ține să menționeze că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

O pedeapsă prea blândă nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către făptuitor și alte persoane.

Cu referire la argumentul recurentului că, instanța de apel a examinat

superficial cazul, or, dacă în prima instanță cercetarea judecătorească a durat aproximativ un an, la Curtea de apel cazul s-a examinat în jumate de oră, Colegiul penal ține să menționeze că, în instanța de apel nu a fost verificată sentința primei instanțe sub aspectul legalității în partea constatării vinovăției inculpatului, ci doar în partea stabilirii pedepsei la apelul declarat de procuror, nefiind necesară amânarea examinării cauzei, or potrivit art.6 CțEDO, examinarea cauzei urmează a fi făcută într-un termen rezonabil.

În consecință, Colegiul penal opinează că argumentele punctate în cererea de recurs nu sunt incidente cauzei deferite judecării, instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, pedeapsa aplicată inculpatului fiind individualizată corect, fapt ce determină incontestabil concluzia de inadmisibilitate a recursului ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2018, în cauza penală în privința lui *Petreanu Andrei xxxxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 25 aprilie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac